

Piekhaar weigert echter de begrafenis van zijn oude vriend Snoekie commercieel te exploiteren en past er ook voor zijn natuurlijke vader, mr. Stuimel, in *De Volle Maat* aan de kaak te stellen. Dat vindt Polletje moreel niet in de haak (te meer omdat zijn moeder ook nooit geld van zijn vader heeft aangenomen) en hij keert Broekhorst voorgoed de rug toe.

Het is duidelijk dat met *De Volle Maat* gezinspeeld wordt op *De Handelsprotector*. De OW'ers, de zaak Posthuma, de chantage van zakenlieden, de strijd tegen de rechterlijke macht, de postduiven: alles komt ter sprake. Ook het embleem van vrouwe Justitia op de voorpagina van de *Handelsprotector* wordt genoemd met de verwijzing naar *Spreuken* 11:1 ('Een bedriegelijke weegschaal is den Heere een gruwel').³⁸⁾

Willem van der Kulk heeft weinig moeite gedaan om het verband met Broekhuijs te verbergen. De naam Broekhorst³⁹⁾ is weinig verhullend en uit het naamsdeel '-horst' blijkt Van der Kulk's visie op Broekhuijs: Broekhuijs is een roofvogel. De advocaat Dogges van Pimpelvoort is natuurlijk weer een karikatuur (hondentrouw en drankzucht) van jhr. mr. Pompe van Meerdervoort, die ook in het toneelstuk *Pomarius* al een weinig flatteuze rol toebedeeld heeft gekregen.

Broekhuijs was niet zo gewetenloos als Van der Kulk hem heeft afgeschilderd. Uit verklaringen en uit de geschriften die van hem zijn overgeleverd, blijkt weliswaar dat hij zich keihard kon opstellen en sterk onderhevig was aan stemmingen maar ook dat hij bepaalde morele principes huldigde.⁴⁰⁾ Het oordeel van Van der Kulk over Broekhuijs is zonder meer negatief maar bij *Polletje Piekhaar* en *Lord Zeepsop* moeten we er ook rekening mee houden dat de verhoudingen erg zwart-wit getekend zijn.

Broekhuijs op de achtergrond (over 'Karakter' van F. Bordewijk)

Reinold Vugs heeft in zijn biografie van Bordewijk gezinspeeld op een mogelijke relatie tussen Broekhuijs en Dreverhaven⁴¹⁾ maar heeft die suggestie niet verder uitgewerkt. Het aantonen van een eventuele relatie tussen Broekhuijs en personages uit *Karakter* is bijzonder lastig, omdat Bordewijk een moderne roman wilde schrijven en zich afzette tegen de tot dan toe gebruikelijke mimetische romans.

De in *Karakter* optredende figuren hebben wel enige overeen-